

All Day Happiness

สุพล พิวศิริรักษ์

ทุกชั่วโมงคือความสุข

ผู้ชายคนนี้คือ คุณสุพล พิวศิริรักษ์ หรือที่รู้จักกันดีว่าเบล สุพล ในวัย 34 ปี วันนี้เขาเป็นทั้งนักร้อง นักจัดรายการ และพิธีกร ที่เริ่มการทำงานวันแรกด้วยความรักในการร้องเพลง มีอัลบั้ม 6 อัลบั้ม กับเพลงสบายๆ ฟังแล้วติดหูๆ อย่างอัลบั้ม Happy Hours (2012) กับเพลง 'อยากให้โลกแคบลง' 'รักของฉันคือเธอ' และ 'อย่าชัดเจน' หรืออัลบั้ม Good Afternoon (2010) กับเพลง 'ตอบได้ใหม่ว่า...ได้ไหม' 'แสนล้านนาที' และ 'ไม่ธรรมดา' เป็นต้น ซึ่งไม่นับรวมการร่วมร้องเพลงร่วมกับเพื่อนศิลปินคนอื่นๆ และการร้องเพลงประกอบละคร หรืองานถ่ายแบบอีกปีละ เขายังสนุกกับงานเหล่านั้น และมีความสุขกับทุกวันที่ทำงานมานานถึง 11 ปีแล้ว

ABACA Profile นักร้องคู่กับคุณเบล หลังเวทีซึ่งเขากำลังรอเพื่อขึ้นไปสร้างความสุขให้กับแฟนเพลงในงานเปิดตัวคลื่นวิทยุหนึ่ง เขาอารมณ์ดี ยิ้มง่าย คุยสนุก แม้จะผ่านการรอมมาแล้วถึง 8 ชั่วโมง ชายหนุ่มบอกว่าคุ้นชินกับการรอคอยเสียแล้ว เนื่องจากวันก่อนหน้ามันฝนตกหนักและรถติดมาก วันนั้นเขารอมาตั้งตั้งแต่ 11 โมง สำหรับการขึ้นแสดงตอน 6 โมงเย็น

"วันนี้ฝนก็ตกหนักอีก การเช็คเสียงก็ช้าออกไปทุกอย่างจึงต้องเลื่อนเวลา ผมยอมรับเหตุผลที่ทำให้ล่าช้าได้ครับ"

คุณเบลบอกว่าเพลงแจ้งเกิดของเขาระบุชัดเจนไม่ได้ เพราะนับจากวันแรกที่ทำงานเพลงจนถึงวันนี้เขาเป็นที่จดจำของแฟนเพลงได้ด้วยหลากหลายเพลง แต่เขาก็ยินดี ซึ่งชีวิตในตอนนี้ทั้งหมดคุณเบลบอกว่าต้องขอบคุณโรงเรียนอัสสัมชัญ ที่ทำให้ค้นพบตัวเองได้เร็วตั้งแต่ชั้น ป.4 จากการได้เป็นนักร้องของวงเอซีคอมโบ แล้วมาจริงจังเมื่อเข้าเรียนที่คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยตั้งวงดนตรีชื่อ 'พาย' และเป็นนักร้องนำ ที่ทั้งสนุกกับการเรียนและการทำกิจกรรมต่างๆ อย่างมาก

"ผมรู้สึกขอบคุณพ่อที่ให้เข้าเรียนที่เอแบค เพราะได้จากการเรียนที่นี้มากๆ นอกจากความรู้แล้ว

คือเรื่องของภาษาอังกฤษซึ่งสำคัญมาก การเรียนที่เอแบคเราได้ฟัง ได้อ่านตำราภาษาอังกฤษ มันหลอหลอมเราตลอด 4 ปี เวลาฟังอะไรก็ทำให้ฟังง่ายขึ้น แล้วการเรียนที่เอแบคก็มีส่วนช่วยกระตุ้นให้ผมทำตามสิ่งที่ฝันไว้ได้รวดเร็ว เพราะระหว่างเรียนผมได้ตั้งวงดนตรีกับเพื่อนๆ ได้เป็นนักร้องนำและได้เล่นงานประจำคณะ คือ Greet Festival สนุกมากครับ มันกลายเป็นจุดผลักดันให้ผมมุ่งทางดนตรีจริงจัง มีเพื่อนๆ คอยช่วยผลักดัน คอยเป็นกำลังใจ จนได้ทำงานเพลงกับแกรมมี่ตั้งแต่เรียนอยู่ปี 1 และทั้งหมดมันก็เป็นการต่อยอดจากเป้าหมายที่วางไว้ชัดเจนตั้งแต่ ป.4 เพราะตอนเรียนที่โรงเรียนอัสสัมชัญผมได้เรียนร้องเพลงอย่างถูกวิธีกับวงร้องเพลงประสานเสียงของโรงเรียน และมีเป้าหมายทุกการซ้อมซึ่งไปจบที่งานคริสต์มาส ผมโฟกัสตั้งแต่ตอนนั้นและแน่นอนเลย ไม่ได้คิดอย่างอื่นแล้ว ความจริง การทำเพลงสมัยก่อนไม่เหมือนกับการทำเพลงสมัยนี้ ซึ่งทำเพลงเสร็จแล้วก็สามารถให้ดาวนโหลดได้เลย ศิลปินรุ่นที่เขาทำเพลงกันไม่ใช่แค่ 1 ปี แต่หลายๆ ปี ผมก็คิดว่า ถ้าเริ่มตอนเรียนปี 2 ออกเทปตอนเรียนจบไปแล้วปีหนึ่งปี โอโห! จะอายุ 20 เท่าไร เพราะตอนนั้นรู้สึกว่าจะอายุ 25 ปี นั่นแกสุดๆ จึงตัดสินใจเหมือนไปเอนทรานซ์จะติดหรือเปล่า เอนทรานซ์เข้าแกรมมี่ให้มันหายคาใจ ถ้าไม่ได้ก็จะมองหาอย่างอื่นทำ ซึ่งคิดถูกมาก เพราะมีความสุขมาจนทุกวันนี้ละครับ เวลาเจอปัญหาอะไรก็รู้สึกว่าเดี๋ยวมันก็ผ่านไปได้ด้วยดี ชีวิตไม่มีอะไรมา ไม่เคยเจอปัญหา คือเวลาทำงานก็เจอปัญหาจริงแหละ แต่ไม่มองว่านั่นคือปัญหาใจ"

เหมือนทำอะไรก็ต้องสนุกไว้ก่อนใช่ไหม? ABACA Profile ถามเขา ซึ่งคุณเบลตอบว่า เขาเป็นคนที่ไม่เห็นแก่ตัวเองประมาณหนึ่ง คือพอรู้สึกว่ามีโอกาสแล้วก็จะคิดว่าจะไปเพื่อใคร? เพื่ออะไร? เพราะการร้องเพลงทำให้ตัวเขาเอง มันคือความฝันของเขา

"ผมรักการร้องเพลง แต่คิดว่าถ้าไม่มีสิ่งนี้ในชีวิตก็ไม่ตายนี้ ไม่ได้แย มันมีอย่างอื่นให้ทำ ผมจึง

บอกตัวเองเสมอว่าหากไม่มีความสุขกับการร้องเพลงก็เดินออกไปดีกว่า แต่พอทำเพลงชุดแรกก็รู้สึกดีระดับหนึ่ง มีเพลงเป็นที่รู้จัก แม้อาจไม่ได้เป็นที่ติดตามของคนฟังมากนัก แต่ถือว่ามีความสุขมากสำหรับเด็กวัยรุ่นที่มีความฝันและทำได้ ซึ่งผลลัพธ์ก็โอเค"

ชายหนุ่มบอกว่าพัฒนาการที่ดีที่เกิดขึ้นกับเขาในเรื่องของการพูดคุยและการสื่อสารนั้นเกิดขึ้นจากการเป็นนักร้อง ทั้งที่ตอนแรกเขาหนักใจ เพราะเมื่อแรกเข้าวงการ ทำให้เขารู้ว่านอกจากการร้องเพลงแล้วเขายังต้องพูดคุยให้เป็นที่กันเองกับผู้ฟังด้วย

"ต้องมีการพูดคุยกับคนดูแบบพูดคุยอะไร โอโห! ตกใจครับ รู้สึกแย่ นึกภาพตัวเองไม่ออก แคร่ร้องเพลงอย่างเดียวก็คิดว่าทำดีที่สุดแล้ว เริ่มไม่พอ ไม่ได้อยู่ในระดับสุดยอดที่ผมจะร้องเพลงแล้วสะกดคนฟังคือเห็นตัวอย่างศิลปินอื่นๆ แล้วผมอยากทำให้ได้ แต่เพราะอยากทำอาชีพนี้จริงจัง จึงพยายามฝึกฝนตัวเอง แกรมมี่ก็น่ารักมาก ส่งผมไปเรียนตลอดเวลา เรียนร้องและเต้น ทุกวันนี้ยังตื่นเต้นอยู่เลยไม่ยอมเชื่อ แต่ทั้งหมดคือเพื่อบุคลิกภาพด้วย และขอบคุณเอ-โหม่ทำให้โอกาสผมได้เป็นดีเจที่ FM89 นั่นแหละคือของจริงที่ฝึกให้ผมสื่อสารได้ ตอนนั้นเป็นหน้าที่ที่ต้องทำจันทร์-ศุกร์ เป็นผลดีกับผมตอนที่อยู่บนเวที ทำให้ได้ฝึกเรียบเรียงสิ่งที่จะพูด ได้พัฒนาเพราะทำอะไรแล้วก็ไม่อยากจะทำให้คนที่เขาให้โอกาสเราผิดหวัง พยายามทำให้ดีขึ้น"

กับคำถามที่ว่า ตอนนี้ถือว่าเขาทำงานหนักไหมในการเป็นนักร้องอาชีพ คุณเบลบอกยิ้มๆ ว่าคนที่ไม่ได้อยู่ตรงนี้จะมองว่างานสบาย ร้องเพลงไม่กี่เพลงได้เงินแล้ว หรือมางานแค่นี้ได้เงินแล้ว แต่จริงๆ กระบวนการเบื้องหลังก่อนที่จะขึ้นร้องเพลงแต่ละครั้ง

"กว่าจะเดินมาถึงงานที่มีคนจ้างในวันนั้นไม่ง่ายเลย คือถ้าบางคนไม่ชอบจริงๆ เขาจะรู้สึกเวลาที่เสียไปหรือว่าเวลาที่เขาต้องฝึกฝน ต้องอดทนนั้น เขาเอาเวลาไปทำธุรกิจ หรือทำงานอื่นๆ ที่ได้เงิน

ตอนเดินขึ้นบนเวทีมันคือ โมเมนต์แห่งความสุขแล้ว ถ้าเราเตรียมตัวมาอย่างดี มันจะไม่มี ความเครียด ความกังวลเหลืออยู่เลย

ตอบแทนกลับที่มากกว่าร้องเพลงกว่าก็ได้ แต่ตอนนั้นผมอยากทำตรงนี้ ทำให้ดี ไม่ได้มองเรื่องมูลค่าของเวลาที่เสียไป มารู้ตัวอีกทีก็ผ่านไป 11 ปีแล้ว ไม่ได้ซิดล์ ไม่ได้รู้สึกว่ามันเป็นแค่งานเดินไปร้องเพลงทุกอย่างมีการคิด ทำงาน มีพัฒนาการ มีกระบวนการ มีการเตรียมตัว ไม่ขาดช่วย กว่าจะไปเพลงหนึ่งเพลง มีอีก 10 เพลงที่นอนอยู่ในถังขยะ คือมีอะไรเยอะมากที่คนข้างนอกเขาคิดว่าง่ายจังเลย มาทำงานแป๊บเดียวได้เงินตั้งเยอะ"

สุดท้ายเมื่อถามถึงวิธีในการทำงานของเขาเวลาเจอปัญหา ชายหนุ่มจัดการมันอย่างไร คุณเบลตอบอย่างจริงจังแต่ยังคงยิ้มอยู่ว่า ช่วงแรกๆ เขาทำงานด้วยความเครียดเยอะ เพราะอยากให้งานออกมาดี จนบางทีลืมไปว่า หัวใจสำคัญของการร้องเพลงคือการมอบความสุขให้กับคนฟัง

"เราทำเพลง คือการมอบความสุขให้กับคนฟัง ถ้าผมไม่มีความสุขแล้วผมจะส่งความสุขไปให้ไม่ได้ จะเอาความสุขจากอณูไหนในร่างกายส่งไปให้คนฟังก็เลยย้อนกลับมาดูเวลาเตรียมงานอะไร เครียดหรือว่าจริงจังได้แต่ต้องจบที่ตรงนั้น ซึ่งเมื่อผมเดินขึ้นไปบนเวที มันคือช่วงเวลาแห่งความสุขแล้ว ถ้าเตรียมตัวมาดี จะไม่มีความเครียดความกังวลแล้ว จะเหลือแต่ความสุขครับ" ♦

